

Flunssa

Orffit - AIKAmoinen kaupunki, tilaustyö Seinäjoen museot

Hannu Sepponen

A

1. Yk-si ys-kii yk-si-nän-sä, kak-si kö-hii ke-ke-nän-sä, kol-mas tun-tee kuu-meen nou-se -

van. Nel-jäs niis-tää ne-nän puol-ta, vii-des kan-taa tau-din huol-ta,

kuu-des ais-tii o-lon tu-ka-lan. Flun-sa kaa-taa ko-ko jen-gin,

i-sän-nän, e-män-nän, ren-gin. Mel-ko lail-la mie-li ma-ta-la.

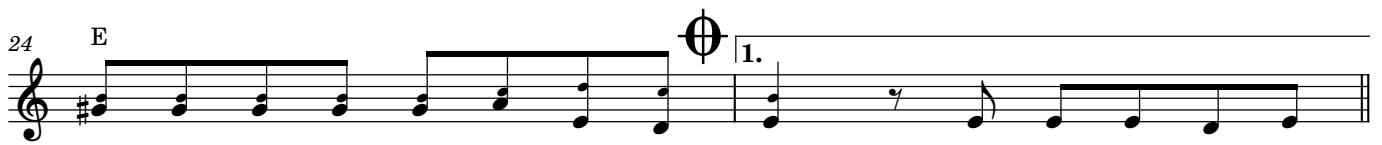
B

E-lä-mä on jos-kus tä-tä, kun ei pö-pö rau-haan jä-tä. Sil-loin täy-tyy men-nä neu-vo -

laan tai lää-kä-riin ja tie-ten-kin pu-hal-taa pi-piin pik-kui-sen, niin

pik-ku-hil-jaa o-lo hel-pot-tuu ja hy-myyn käy-pi

suu!

2

30 2. F C E Am

35 F C E D.S. al Coda senza rep.

E Am

Lin - tu - fluns - sa me - ni o - hi, pos - su - nu - ha het - ken so - hi. On

42 C E/G# Am

au - to - kuu - me e - nää vai - va - na.

2. Pankkirosmo selällensä, polliisikin kyljellensä.
Ne sairaalassa makaa mahallaan.
Isä, äiti, täti, setä ei nyt pulaan ketään jätä,
vaikka onkin tauti katala.

Elämä on joskus tätä ...

3. Kesken esityksen lähti, teatterista kotiin tähti.
Lumikkikin nyt jo sairastaa.
Eipä tauti ketään säästä, prinssikin jo hetken päästä
pärskii, turisee ja aivastaa.
Flunssa kaataa koko jengin, isännän, emännän, rengin.
Melko lailla mieli matala.

Elämä on joskus tätä ...

Lintuflunssa meni ohi, possunuha hetken sohi.
On autokuume enää vaivana.